

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 lutego 2022 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Małgorzata Żelewska

po rozpoznaniu w dniu 11 lutego 2022 roku w Gdyni

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **E. K.**

przeciwko **C. 2 Niestandardyzowanemu Sekurytyzacyjnemu Funduszowi Inwestycyjnemu Zamkniętemu z siedzibą w W.**

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego

1. oddała powództwo jako oczywiście bezzasadne;
2. przyznaje radcy prawnemu M. W. ze Skarbu Państwa Sądowi Rejonowemu w Gdyni kwotę 4428 zł (cztery tysiące czterysta dwadzieścia osiem złotych) tytułem kosztów pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu.

UZASADNIENIE

Podstawę prawną powództwa stanowił przepis art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c., zgodnie z którym dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może oprzeć powództwo także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, na zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zgłoszenie tego zarzutu w sprawie było z mocy ustawy niedopuszczalne, a także na zarzucie potrącenia.

Rozstrzygając należy powtórzyć wyrażoną już wcześniej argumentację w toku postępowania incydentalnego o zabezpieczenie. Na podstawie akt sprawy egzekucyjnej prowadzonej przez Komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gdyni J. T. o sygnaturze Km 1628/14 Sąd ustalił, że z wniosku poprzednika prawnego pozwanego (...) im. (...) z siedzibą w G. była przeciwko powódce prowadzona egzekucja ze spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu. Pismem z dnia 8 września 2017 roku (...) wniósł o umorzenie postępowania egzekucyjnego na podstawie art. 825 pkt 1 k.p.c. (k. 250 akt komorniczych). Postanowieniem z dnia 18 września 2017 roku Komornik umorzył postępowanie egzekucyjne w części dotyczącej egzekucji należności (...), w tym egzekucję z ograniczonego prawa rzeczowego tj. spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w G. przy ul. (...)/A i przyznał wierzycielowi koszty egzekucji w łącznej kwocie 4.670,56 zł w całości obciążając nimi dłużniczkę (k. 260). Dnia 16 listopada 2017 roku zostało wydane postanowienie o udzieleniu przybicia (k. 336). Z treści projektu planu podziału sumy uzyskanej z egzekucji wynika, że w podziale sumy uzyskanej ze sprzedaży ww. prawa poprzednik prawny pozwanego (...) nie brał udziału (k. 372-373). Potwierdzają to również pisma Komornika, w których jednoznacznie stwierdzono, że (...) nie brał udziału w podziale tej sumy (k. 655v.), a postępowanie egzekucyjne nie zostało zakończone wskutek zapłaty (k. 711). Z powyższego wynika zatem, że wierzytelność wynikająca z tytułu wykonawczego nie została zaspokojona.

Nadto brak jest podstaw do uznania, że nie doszło do skutecznego przejścia obowiązku na aktualnego wierzyciela mimo istnienia formalnego dokumentu stwierdzającego to przejście. Zważyć należało, iż w aktach postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym we Włocławku M. B. pod sygnaturą Km 2180/20 znajdują się poświadczane odpisy umów przelewu z dnia 11 kwietnia 2017 roku zawartej pomiędzy poprzednim wierzycielem (...) im. (...) a (...) z siedzibą w W., a także wyciąg z umowy przelewu z dnia 29 września 2017 roku i aneksu z dnia 13 października 2017 roku zawartych pomiędzy (...) a C. 2 (...) z siedzibą w W.. W aneksie do tej umowy wskazano, że przedmiotem przelewu jest wierzytelność wynikająca z nakazu zapłaty Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie w sprawie o sygnaturze VI Nc-e 171169/14. Natomiast bez znaczenia pozostaje kwestia zawiadomienia dłużnika o przelewie. Jak bowiem wskazuje się w doktrynie zawiadomienie dłużnika o przelewie nie jest przesłanką jego skuteczności. Nawet jeśli dłużnik nie zostanie o przelewie zawiadomiony, spełnienie świadczenia do rąk cesjonariusza stanowi należyte wykonanie zobowiązania (por. K. Osajda (red.) Kodeks cywilny. Komentarz, 2020). Dla dłużnika bez znaczenia było do czyich rąk ostatecznie spełni świadczenie.

Kwestie dotyczące wcześniejszej możliwości zaspokojenia wierzyciela nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Jeżeli istniała taka możliwość, to inicjatywa taka zupełnie teoretycznie mogła wyjść od dłużniczki.

Sąd nie podziela zawężającej wykładni pełnomocnika powódki dotyczącej art. 8042 § 1 k.p.c., wedle której drugi nabywca wierzytelności nie jest uprawniony do skorzystania z tej regulacji. Taka wykładnia sprzeczna jest z celem tej instytucji.

Wobec powyższego na podstawie art. 1911 § 1 i 3 k.p.c. oddalono powództwo jako bezzasadne. Wydane rozstrzygnięcie chroni powódkę przed poniesieniem dodatkowych kosztów procesu, w tym w szczególności ewentualnego wynagrodzenia pełnomocnika strony przeciwnej.